

اصل این نوشته، مضمون برنامه‌ی می‌باشد که از طرف تلویزیون دوپچه وله DW-TV در دسترس شبکه‌های تلویزیونی افغانستان قرار گرفته است. بدینوسیله جهت اجازه‌ی بخش آن در رسانه‌های دیگر، از تلویزیون دوپچه وله ابراز امتنان می‌گردد. وطندار بنا بر نیاز و اهمیت موضوع، این مطلب را از روی نسخه‌ی جراید کشور اقتباس نموده است و با سیاسی فراوان از تلویزیون دوپچه وله DW-TV در اینجا به نشر می‌سپارد.

برگردان و ویراستار: جیلانی لیبیب

گنجینه‌های جهان - میراث بشریت (لوانگ - پرابانگ) لائوس

لوانگ - پرابانگ Luang Prabang محل دور افتاده‌ی است، در آغوش جنگل‌های سبز ژرفای کوهستانهای کشور لائوس Laos و در ساحل دریای مکنگ Mekong. در آنجا بوده، که بودا با لبخندی، از خداوند باران را می‌طلبیده است.

لوانگ - پرابانگ زمانی پایتخت امپراطوری پر قدرت لانه کسانگ Lane Xang "صاحب یک میلیون فیل" بود و تا شروع سده بیستم میلادی، اقامتگاه شاهان کشور لائوس. اینجا هنوز هم، یکی از مراکز عمده بودائیسیم لائوسی بشمار می‌رود. شهر کوچک لوانگ - پرابانگ با دوازده هزار نفوسش تأثیر افسون دهکده‌واری را روی هر کسی میگذارد. خانه‌های نشیمن سنتی ویژه کشور لائوس که بیشتر شان با چوب ستون بندی شده‌اند، وسط شهر، در نزدیکی ساحل، محصور گلستان‌ها، حوض‌های پر آب و زیر سایه درختان قرار گرفته است.

این تعمیرها سازگار حرارت سوزان استوائی اینجایند؛ از چوب یا نی هندی، خیزران، ساخته شده‌اند و دارای یک یا دو بالاخانه پشت بامی، می‌باشند.

تعمیرهای مذهبی بودائی، با همان محله موقعیت خود در هم آمیخته رنگ و رو یافته‌اند. پیوند مذهب و زندگی روزمره اینجا جدانشدنی از هم

مینمایند. با همنوای طبیعت دور و برش و حفظ اصالت قدیمی خود ،
لوانگ پرابانگ ، بهترین شهر سلامت مانده جنوب شرق آسیا بشمار می رود .

لوانگ پرابانگ سی و دو محله دارد ؛ هر یکی دارای یک صومعه بودائی
از خویش می باشد که آنرا وات Wat می گویند . ساختمان یا بنای عمده
هر وات ، سیم Sim نامیده می شود، در اینجاست که هم راهب ها انتصاب
می گردند و هم نیایش انجام می شود .

در هر صومعه یا وات ، نشیمنگاه راهبان بودائی، بنای حفظ آثار مقدس و یک نقاره خانه جای گرفته است . قایق های
مخصوص مسابقه هر محله ، نیز در همینجا نگهداری می شوند .

کهن ترین عبادتگاه لوانگ پرابانگ "وات مانولوم" Wat Manolom است ، که قدامتش به زمان سلطنت " فانگوم"
Fa Ngoum می رسد. فانگوم ، این کشور را در سده ۱۴ میلادی متحد ساخت و به عنوان اولین پادشاه کشور لائوس
در این شهر به تخت سلطنت نشست.

او بود که یکی از دو شاخه دین بودائی را ، موسوم به " هینایانا"
Hinayana با قدامت تاریخی بیشترش ، در اینجا مروج نمود. نقاشی های

طلائی ، زینت بخش نمای خارجی ساختمانها و دروازه های معابد، از
زندگی بودا و تاج و تخت پادشاهی زمانه ها قصه می گوید . قرون ۱۵ و
۱۶ میلادی ، اوج شکوفائی امپراطوری یک میلیون فیل بشمار می رود ."
سانگا" Sangha ، جماعت راهب ها ، پشتیبان شاهان زمان بود و آنها

بنوبه خود از عبادتگاه ها حمایه می نمودند . هنر معماری و صنعت دستی شکوفا شده بودند و لوانگ پرابانگ به حیث
مرکز عمده هنر ، فرهنگ و دانش دین بودائی شهرت جهانی داشت .

این امپراطوری که همیشه از طرف همسایگان قدرتمندش ، بخصوص چین و کشور سیام یا تایلند امروزی تهدید
میکردید ، بالاخره تسلیم فشار زیاد مملکت فرانسه شد . در اخیر قرن ۱۹ میلادی لوانگ پرابانگ ، بخشی از کشور
هندوچین فرانسوی گردید . آنچه از این قدرت استعماری وقت بجای مانده ، خانه های مجلل ، تعمیرات اداری ، نان باگت
است و یک بازی نظیر شدمک بنام بول Boule . از جنگهای هند و چین ، شهر دور افتاده لوانگ پرابانگ مصون ماند و

در سال ۱۹۷۵ میلادی ، کشور لائوس جمهوری دموکراتیک اعلان گردید .
حکومت سوسیالیستی وقت تنها مدت کوتاهی مذهب را محدودیت بخشید ،
امروز راهبان ، تعیین کننده روش زندگی مردم اینجانبند . سه ماه در سال ،
باران های موسمی ، کوه های منطقه را زیر دمه اش می پوشاند . دریای
گل آلوده مکنگ که با همه توانش از سوی شمال کشور لائوس می گذرد

درین مدت شهر دورافتاده لوانگ پرابانگ را با دنیای خارج متصل می سازد.

سال یکبار ، در ماه نهم تقویم مذهب بودائی ، زمان اوج باران های موسمی ، سراسر و همه لوانگ پرابانگ مبدل به یک بازار خرید و فروش بزرگ می گردد. از همه دهکده های کوهپایه های اینجا ، وابستگان اقلیت های مختلف ، به این شهر سرازیر میشوند .

برای یک از جشن های مهم آماده گیری صورت میگیرد . زنها برنج مخصوص چسبناک را بین برگهای درخت خرما می بندند ، جهت خوشنودی روح مردگان و برای دعای خیر راهبان . اینک قایق ها را از صومعه یا وات ها خارج نمایند . مرد ها می کوشند تا قایق های ۵۰ متری را از کوچه های تنگ همه محله های شهر بیرون بکشند .

پس ازینکه همه قایق ها به آب ها برده شدند ، برای روح محافظ شهر قربانی عطا می گردد و

۱۵ ناگا Naga ، جانوران مار و انسان مانند ، که گویا در جریان های آب ها باشند هستند ، به این ترتیب خوش رأی ساخته می شوند . بعد از ادای قربانی ، همه به صومعه های محله خود ، که راهبان سخت منتظرند ، بر می گردند . قایقرانان ، از بودا کمک می طلبند و راهبی برای شان دعای خیر می کند . برای قایقرانان ، برگذاری این مسابقه سنتی در شهر لوانگ پرابانگ ، واقعه خیلی مهمی بشمار می رود .

هزاران مردم در ساحل دریا گرد هم می آیند ، تا مسابقه قایقرانی محله های مختلف شهر را از نزدیک تماشا کنند . مسابقه قایقرانی شهر لوانگ پرابانگ ، بازتابگریک سنت زنده و نشانه پیوند دین بودائی و اعتقاد به ارواح با هم دیگر می باشد .

در مهمترین مسابقه ، دو قایق غیر مشخص به رنگ های سیاه و سفید نیز ، به افتخار روح محافظ شهر رانده می شود که قایق سفید باید برنده گردد ، تا اینکه سرنوشت این شهر مهم دین بودائیسیم باز هم خیر ، برکت و سعادت باشد .

هفتصد راهب و متعلم دینی ، در صومعه های این شهر زندگی می کنند . آنها عبادت می کنند ؛ درس می خوانند ؛ جغرافیا و زبان انگلیسی می آموزند و مسئولیت های زندگانی در مقدسگاه ها را به اجرا در می آورند .

کار های توانفرسای بدنی نیز شامل این زندگی است . سده های زیادی ، راهبان مذهبی ، معمار ساختمانی شهر لوانگ پرابانگ نیز بوده اند ؛ آنها هنر ساختمانی را از یکی بدیگری به ارث می برند . با وجود آن ، بخصوص در زمان جنگ های هند و چین قسمت زیادی ازین آثار هنر معماری ازین رفت . بعداً وضع مالی شهر خوب نبود و اخلاقی هم پیدا نمیشد .

بدین ترتیب ، در ترمیم این شهر کهن شاهانه ، سالیان متمادی غفلت به عمل آمد. از زمان سیاست دروازه باز کشور لائوس ، لوانگ پرابانگ ، به کمک خارجی ها دوباره ترمیم می گردد. صومعه پافانگ Pafang که به یک ویرانی مبدل گشته بود، ازین شمار ، در سالهای اخیر با مصرف هنگفتی ترمیم گردیده است .

به ویژه در صومعه اکسینگ تُنگ Xieng Thong مشهور به معبد شهر طلائی بنا شده در سال ۱۵۶۰ میلادی ، سبک مخصوص مذهبی در هنر معماری شهر لوانگ پرابانگ خوب هویدا می شود . با پیچ و تاب سه گانه خود ، پشتبام این صومعه ، تا زمین می رسد و به ساختمان کم وزنی می بخشد؛ نوک کتاره های آن مثل چنگک می باشد که ارواح خبیثه را می رانند و از معبد بودائی محافظه می نمایند.

هنوز در ساختمان های شهر لوانگ پرابانگ ، پایتخت لانه کسانگ ، امپراطوری یک میلیون فیل ، اعتقاد به ارواح و دین بودائیسیم ، متصل همدیگر نقش بسته اند .

شهر لوانگ پرابانگ در حالت تغییر می باشد ؛ عصر معاصر ، با دگرگونی های ناگزیرش ، به این شهر منزوی بودائی باور ، نیز رسیده است .

با وجود همه ، لوانگ پرابانگ ، هنوز در لطافت موزون مذهبی خویش ، آرام ، زندگانی می کند . آری ، زمان با فراغت خاطر تمام ، در گذر است ؛ در این شهر کهن پادشاهان ؛ در ساحل دریای مکنگ .

پایان

admin@vatandar.at

مدیر مسوول : دیپلوم انجینیر عمر محسن زاده

صاحب امتیاز : انجینیر نجیب یوسفی

کلیه ی حقوق بر اساس قوانین کپی رایت محفوظ و متعلق به «وطندار» می باشد